

AŠ GYVENU IR MOKAUSI LIETUVOJE

Kas metai Lietuvos aukštosios ir aukštosios neuniversitetinės mokyklos sulaukia užsienio lietuvių abiturientų prašymų studijuoti. Tokiu būdu akademinė visuomenė pasipildo ne tik iš artimųjų postsovietinių šalių studentais, bet ir iš tokių kaip Venesuela, Urugvajus, Amerika, Šveicarija tolimų šalių. 2014-2015 mokslo metais į Lietuvos aukštąsias mokyklas studijuoti atvyko 37 užsienio lietuvių abiturientų iš 13 šalių. Įspūdinga ne tik jų geografinė įvairovė, tačiau ir mokymosi bei kultūrinė patirtis. Vieni atvykusių užsienyje yra baigę lietuviškas formaliojo ugdymo mokyklas užsienyje (Baltarusijoje, Latvijoje, Lenkijoje, Rusijoje, Vokietijoje), kiti – savo šalyje aktyviai dalyvavo lietuviškų bendruomenių veikloje ir lietuvių kalbos mokėsi tik savaitgalinėse lituanistinėse mokyklėlėse. Todėl Vilniaus lietuvių namuose Užsienio lietuvių švietimo skyriaus kuriamas Užsienio lietuvių studentų klubas pirmakursiams padėti adaptuotis, susirasti, susiprasti naujoje šalyje, naujoje studentiškoje bendruomenėje.

Šiandien kalbiname, kaip po pirmos sesijos sekasi šių metų pirmakursiams. Pokalbyje dalyvauja Darius, atvykęs iš Baltarusijos, Tomas – iš Lenkijos Seinų krašto bei Gabija iš Varšuvos.

Pirmiausia, klausiamo kas paskatino rinktis studijuoti būtent šias specialybes. Anot Dariaus, šiuo metu studijuojančio Vilniaus Gedimino technikos universitete Logistikos specialybę, pasirinkimą lėmė asmeninės galimybės, specialybės perspektyvumas, garantija, jog po mokslų turės darbą. Tomas studijuoja Vilniaus kolegijoje vadybą, o pasirinkimą lėmė rasta informacija internete. Gabija stoti į architektūros specialybę sugalvojo 10 klasėje, kitus du metus papildomai lankė paruošiamuosius kursus į stojamuosius egzaminus. Šiuo metu ji Vilniaus Gedimino technikos universiteto studentė.

Kodėl galimybę studijuoti rinkotės Lietuvoje? Darius sako, kad „čia mano gimtinė. Lietuva mane visada traukė, Lietuvoje jaučiuosi labiau savas, nei Baltarusijoje“. Tomą suviliojo geri atsiliepimai apie studijų kokybę Lietuvoje. Gabija nori išmokti lietuvių kalbą, pažinti lietuvius; be to nori gyventi Vilniuje, nes šis miestas jai visada labai patiko.

Darius Kimša

Užklausus apie šeimą, Darius pasakoja: „Mano tėtis, Baltarusijos lietuvis, visą gyvenimą gyveno Baltarusijoje, Lietuvos etninėse žemėse. Mokėsi lietuviškoje mokykloje. Palaiko lietuvišką kraštą būdamas mokytoju lietuviškoje mokykloje. Mama – gimusi Lietuvoje, augo ir mokėsi Lietuvoje. Susipažinusi su tėvu, persikėlė gyventi į Baltarusiją, tai pat dirba mokytoja Rimdžiūnų vidurinėje lietuvių mokykloje. Brolis Arvydas Vilniaus Gedimino technikos universitete yra 4 kurso studentas. Sesė – Rimdžiūnų vidurinės mokyklos 3 klasės mokinė“. Tomo tėveliai taip pat dirba mokytojais Seinų lietuvių mokykloje. Jų šeimoje auga trys vaikai: be Tomo yra vyresnė sesė Jurgita, kuri šiais metais baigs mokslus Vilniaus universitete ir jausias brolis Valdukas, kuris šiuo metu mokosi pagrindinėje lietuviškoje mokykloje. Visi gyvena Lenkijoje Seinuose. Gabijos šeima gyvena

Varšuvoje. Mama dėsto Varšuvos Universitete lietuvių kalbą, tėvas inžinierius, dirba Lenkijos Mokslo Akademijoje. Tėvai turi keturis vaikus: vyriausias Vytautas baigė transporto bakalaurą Varšuvos Politechnikoje, Paulius ten pat studijuoja mechatroniką, o jauniausia sesė Birutė mokosi 10 klasėje.

Pokalbyje buvo įdomu išgirsti, kas sieja juos ir jų šeimas su Lietuva. Paaiškėjo, kad pirmiausia, tai lietuviškos šaknys: Dariaus visa šeima kalba lietuvių kalba, seneliai kilę iš Lietuvos; Tomo tėvai ir seneliai lietuviai. Gabijos mama yra lietuvė, gimė Vaitakiemyje (Lenkijoje) o studijavo lituanistiką Vilniaus Universitete. Ji su visą šeima dažnai atostogauja Punske, kur gyvena jų giminės (lietuviai), o neretai ir Lietuvos pajūryje.

„Kaip sekasi studijos Lietuvoje? Ar nenusivylėte?“ – klausiamo pašnekovų. Darius: „Studijomis esu labai patenkintas, tikrai noriu tęsti mokslus Lietuvoje“. Tomas: „Kol kas labai gerai, be didesnių problemų ir dar nenusivyliau“. Gabija: „Mokslai sekasi labai gerai, įdomu studijuoti architektūrą. Truputį nuvylė faktas, kad dėl mokslo krūvio neturiu daug laiko kitiems užsiėmimas“.

Gabija Veronika Turek

Du pokalbio dalyviai - Darius ir Tomas - mokėsi formaliojo ugdymo užsienio lietuviškose mokyklose ir tai padėjo jiems apsisprendžiant toliau mokslus tęsti Lietuvoje. Kaip sako Darius: „vienintelis klausimas buvo tik kur ir ką“. Tomas Lenkijoje baigė Seinų lietuvių „Žiburio“ mokyklą, Punsko Kovo 11-osios lietuvių licėjų. Šiose mokyklose yra sukurtas aukštas mokymosi lygis, todėl baigiant yra patogesnis kelias stojimui į Lietuvą, suteikiama visa reikalinga informacija apie studijų galimybes ir perspektyvas. Gabija labai trumpai mokėsi Varšuvos lietuvių šeštadieninėje mokyklėlėje ir tai neturėjo įtakos sprendimui studijuoti Lietuvoje.

„Kaip manote, ar reikalinga lietuviška mokykla užsienyje?“. Dariaus nuomone „lietuviškos mokyklos užsienyje yra tiesiog būtinos“, nes jo manymu, tokiu būdu, daugumai išvykusių lietuvių ar jų sekančioms kartoms bus lengviau grįžti atgal į Lietuvą. Tomas jam pritaria, kad lietuvių užsienyje yra labai daug ir tokios mokyklos palengvina gyvenimą lietuviškam jaunimui. Jiems neprieštarauja Gabija: „Manau, kad reikalinga. Ypač ten, kur gyvena daug lietuvių, kur jie turi savo bendruomenes“.

Su Lietuva pirmakursiai susipažinę iš dalies. Kaip sako Gabija, pažinti Lietuvą sunku, ypatingai kalbą. Tačiau per šiuos mėnesius ji daug sužinojo apie Lietuvos architektūrą, meną, istoriją, išiminė tikrai daug įvairių dainų. Anot Tomo, iš geografinės pusės jis gali pasakyti, jog pažįsta, bet iš politinės, kultūrinės, istorinės - nelabai. Darius prisipažįsta, kad prieš pradėdamas studijuoti, Lietuvoje dažnai lankėsi. Bet jis įsitikinęs, kad yra dar Lietuvoje kraštų apie kuriuos nėra girdėjęs. Tačiau tarp mokslų mano pašnekovai rado laiko pabuvoti Klaipėdoje, Palangoje, Kaune, Trakuose, pajūryje, susipažino su Vilniaus senamiesčiu, Gabija apžiūrėjo daug dvarų vidurio Lietuvoje.

Tomasz Kibisz

O svarbiausią klausimą palikome pokalbio pabaigai. Įdomu buvo sužinoti, ar baigę mokslus pirmakursiai užsienio lietuviai studentai galvoja pasilikti ir dirbti Lietuvoje. Pateiksime pilnus jų atsakymus. Darius: „Šito klausimo atsakymu aš nesu pilnai užtikrintas, tačiau galiu pasakyti, jog ateityje norėčiau likti, gyventi, bei dirbti Lietuvoje“. Tomas: „Ką tik pradėjau čia studijas, svajoju jas baigti“. Gabija: „Kol kas negaliu atsakyti į šitą klausimą, bet manau, jeigu pavyktų įsidarbinti pagal specialybę, tai pasilikčiau“.

Apie Vilniaus lietuvių namuose esantį Užsienio lietuvių studentų klubą, Darius sužinojo iš studijuojančių Lietuvoje užsienio lietuvių, kurie aktyviai dalyvauja šio klubo veikloje. Tomas sako, kad „klubo nariai surado mane ir pasiūlė kartu

dalyvauti pažintinėse ekskursijose, keliauti į muziejus ir panašiai“, o Gabija apie ULSK sužinojo iš giminių. Atsisveikindami su pašnekovais, linkėjome jiems sėkmės moksluose, studentiškame gyvenime ir nepamiršti Užsienio lietuvių studentų klubo – aktyviai jame reikštis, supažindinti su jo veikla atvykstančius studentus, degti noru keliauti ir daugiau sužinoti apie Lietuvos istoriją, kultūrą, architektūrą.

Irena Kowalewska, [Užsienio lietuvių švietimo centras](#)